

der er ingen — og Venstres Folk har jo deltaget i adskillige af disse Møder —, der kan komme og sige, at jeg har lagt noget til, som Loven ikke indeholdt.

Det er altsaa denne Storm, der har bevirket, at Indenrigsministeren har taget den forandrede Stilling, som jo i Virkeligheden er taget, hvad man let vil være i Stand til at bevise. Vi fik, som sagt, først Cirkulæret af 3. Januar, der opretholdt den gamle Ordning, som hvilede paa Loven om ekstrordinært Tilskud til Hjelpekasserne af 22. December 1921, nemlig Frivillighedens Princip: Hjelpekasserne kunde udbetale Understøttelse, om de vilde, og lade være, om de vilde. Men saa fik vi Cirkulæret af 11. Februar 1922. Dette Cirkulære var, det vil jeg gerne gøre opmærksom paa, behandlet af Arbejdsdirektoratets C-Nævn og enstemmigt vedtaget af dette, og i dette Nævn sidder bl. a. ogsaa 3 Medlemmer af den danske Rigsdag, hvoraf et Medlem af Venstrepartiet og et Medlem af det konservative Folkeparti, de ærede Medlemmer af Landstinget Hr. Ole Hansen og Direktør Tvede; og ogsaa disse to var med til at fortolke Loven paa den Maade, som det paagældende Cirkulære gav Udtryk for. Nu maa jeg hævde, at da Overvejelserne over, hvad Loven betød, og den Fortolkning af den, som er givet i dette Cirkulære, fandt Sted under normale Forhold, da der ikke var Lockout eller Krise, saa maa dette Cirkulære være et virkelig sandt Udtryk for, hvad Loven indeholder og bestemmer. Der blev heller ikke i saa Henseende taget Afstand fra nogen Side, og vi ved jo dog, at de to ærede Medlemmer af Landstinget, som jeg her har nævnt, var med ved de sidste Forhandlinger, vi førte før Lovens Vedtagelse, de Forhandlinger, hvorved Indenrigsministeren selv præsiderede, og hvor Forliget blev sluttet.

Det blev sagt i Gaar, at Lockouten havde skabt en forandret Situation. Jeg maa derved gøre opmærksom paa, at der allerede i Cirkulærene af 1. og 2. Marts henholdsvis af Arbejdsløshedsnævnet og af Nævnet for Krisefonden er taget Stilling til denne Situation. Det var Cirkulæret af 1. Marts, der fastslog, at Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser, der havde været arbejdsløse i mere end 60 Dage paa det Tidspunkt, da Lockouten udbrød, kunde faa Understøttelse, og hertil sluttede sig saa et Cirkulære, der den 2. Marts blev udsendt til Hjelpekasserne, og hvori det hedder, at hvor Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser møder frem med Dokumentation fra deres Arbejdsløsheds-kasse om, at de har Ret til deres Understøttelse, udbetales der Under-

støttelse som hidtil. Det var heller ikke noget overilet, man der gik til, det var ikke et Standpunkt, forud for hvilket der ikke var gaaet en Undersøgelse af, hvorledes Forholdene formede sig efter Lockouten. Vi havde i Arbejdsløsheds-kasserne fra Arbejdsdirektoratet faaet tilsendt en Skrivelse, hvorefter vi skulde gøre Rede for, hvor mange af vore Medlemmer der er ude i Lockouten, om vi overhovedet havde nogle ude i Lockouten. Vi fik en Frist af 9 Dage til at bringe Klarhed i dette Forhold og gøre Indberetning til Arbejdsdirektoratet, og i disse 9 Dage skete Udbetalingen af Understøttelse paa vort eget Ansvar. Efter at man har faaet disse Indberetninger ind, er det saa, at man er gaaet til at udstede disse to Cirkulærer af henholdsvis 1. og 2. Marts. I det ene af disse er der med fuld Undersøgelse af Forholdet taget Stilling til Lockoutsituationen ligeoverfor Arbejdsløsheds-kasserne og fastslaaet, at vi indenfor dem, der berøres af Lockouten, kun maa udbetale Understøttelse til saadanne, der har været arbejdsløse i mere end 60 Dage; men disse maa ogsaa faa Understøttelse, uanset hvilket Antal der er lockoutet indenfor det paagældende Fag. Og i Cirkulæret af 2. Marts fastslaas det ligeoverfor Hjelpekasserne, at de, der medbringer Dokumentation fra deres Arbejdsløsheds-kasse, vedblivende kan faa Understøttelse.

Men paa dette Tidspunkt brød Stormen løs mod den højtærede Indenrigsminister, fra to Sider. Den kom dels fra konservativ Side, fra Arbejdsgiverne, og rettede sig imod, at Medlemmer i Fag, der var lockoutede, kunde faa Understøttelse indenfor de Rammer, som Cirkulæret af 1. Marts foreskrev, og man sagde, at det var dog altfor galt, nu understøttede Regeringen i Virkeligheden de lockoutede, og blev der sagt, det var jo Statens ene Institution, der modarbejdede den anden, o. s. v. Og fra anden Side, fra Venstre, blev der ligeledes rejst en Storm i Anledning af, at vore Medlemmer i Henhold til Loven og i Henhold til Cirkulæret af 11. Februar fik Ret til Understøttelse i Form af en fortsat Hjælp o. s. v.

Alt dette har foranlediget den Stilling, som Indenrigsministeren nu har taget, og som Cirkulæret af 21. Marts giver Udtryk for. Med Hensyn til dette Cirkulære vil jeg nu hævde, at det paa adskillige Punkter ikke er i Overensstemmelse med Loven. For det første med Hensyn til Spørgsmaalet: Ikke-Forsørgere. Selv om den højtærede Indenrigsminister bruger nok saa mange Ord,